

DE STEM VAN DE LAATSTE BAZUIN

47^e jaargang • nr. 86 • NAJAAR 2021

'k Sla d' ogen naar 't gebergte heen,
vanwaar ik dag en nacht
des Hoogsten bijstand wacht.
Mijn hulp is van den Heer alleen,
Die hemel, zee en aarde
eerst schiep, en sinds bewaarde.

Hij is, al treft u 't felst verdriet,
uw Wachter, Die uw voet
voor wankelen behoedt.
Hij, Israels Wachter, sluimert niet;
geen kwaad zal u genaken:
de Heer zal u bewaken.

Zijn wacht, waarop men hopen mag,
zal, daar zij u bedekt
en u ter schaduw strekt,
de maan bij nacht, de zon bij dag
in koud' en gloed vermind'ren,
opdat zij u niet hind'ren.

De Heer zal u steeds gadeslaan,
opdat Hij in gevaar
uw ziel voor ramp bewaar'.
De Heer, 't zij g' in of uit moogt gaan,
en waar g' u heen moogt spoeden,
zal eeuwig u behoeden.

PSALM 121, DE VERZEN 1 – 4

Colofon

UITGEVERIJ 'DE KANDELAAR'

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
Telefoon: 023 - 528 5561
www.uitgeverijdekandelaar.nl

REDACTIE

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
jlmstraetemans@planet.nl
www.hazknederland.org

ABONNEMENTEN

worden gratis verstrekt
Opgave 023-5285561
of via e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen
met toestemming, ongewijzigd
en met bronvermelding.

REDACTIE

R.C. Boekhout

HOOFDREDACTIE

J.L.M. Straetemans

PRODUCTIE EN LAY-OUT

Vanderperk Groep
Groot-Ammers

ISSN 1568 - 3419

Een oorblazer scheidt den voornaamsten vriend

(Spreuken 16:28b)

J.L.M. Straetemans

De Bijbel is duidelijk over wat een oorblazer eigenlijk is. 'Een verkeerd man zal krakeel inwerpen; en een oorblazer scheidt den voornaamsten vriend' (Spr.16:28) of 'Als er geen hout is, gaat het vuur uit; en als er geen oorblazer is, wordt het gekijf gestild' (Spr.26:20). Ook in het Nieuwe Testament komen we dit woord tegen: 'Oorblazers, achterklappers, haters Gods, smaders, hovaardigen, laatsdunkenden, vindere van kwade dingen, den anderen ongehoorzaam' (Rm.1:30) en 'Want ik vrees, dat als ik gekomen zal zijn, ik u niet enigszins zal vinden zodanigen als ik wil, en dat ik van u zal gevonden worden zodanig als gij niet wilt; dat er niet enigszins zijn twisten, nijdigheden, toorn, gekijf, achterklap, oorblazingen, opgeblazenheden, beroerte' (2Kor.12:20). Bij een oorblazer gaat het dus om een lasteraar, achterklapper, die scheiding, verdeeldheid en twist veroorzaakt. De eerste en ergste oorblazer is satan. Oorspronkelijk was satan een dienaar, een engel bij Gods troon met een hoge rang: een overdekkende (beschuttende) cherub. De Heer had hem een plaats gegeven in Gods hof, op Gods heilige berg totdat er vele ongerechtigheden in hem

gevonden werden (Ez.28:14-18). Ook hoogmoed werd in hem gevonden: 'Uw hart verheft zich over uw schoonheid...' (Ez.28:17a) en daardoor kwam hij in opstand tegen God: hij wilde zó graag: 'Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen, ik zal den Allerhoogste gelijk worden' (Js.14:14). Het gevolg was dat satan, samen met vele andere ongehoorzame engelen, op de aarde werd geworpen en sindsdien gaat satan rond als een briesende leeuw, zoeken de wie hij zal verslinden (1Pt.5:8). Sálomo spreekt door de Heilige Geest dat de oorblazer de voornaamste vriend van ons scheidt. Dit op al te zien in het paradijs: de 'oergeschiedenis'. De grote oorblazer, de grote lasteraar, kwaadspreker, is de duivel. Is door zijn 'oorblazen' geen scheiding gemaakt tussen God en de mens en de mensen onderling. Hoe gaat de grote oorblazer de duivel te werk om scheiding te veroorzaken? Van de satan staat geschreven dat deze was 'Listiger dan al het gedierte des velds' (Gn.3:1a). Listig is bedrieglijk, boosaardig, sluw. Dit tekent meteen hoe satan tewerk gaat: op een bedrieglijke manier. In de oergeschiedenis in het paradijs begint satan met het in twijfel trekken van de Waarheid,

het Woord van God, door twijfel te zaaien in het hart van Eva. Satan zegt eigenlijk: is het wel zonde? 'Is het ook dat God gezegd heeft: Gij zult niet eten van enige boom in de hof?' (Gn.3:1b). Eva heeft wel degelijk kennis van het gebod door aan te geven dat zij niet van die boom mogen eten, anders zullen zij sterven (Gn.3:2) waarbij satan ontkent dat er enig gevaar bestaat. Hij liegt en spiegelt een vals beeld voor van de werkelijkheid en doet een beroep op de hoogmoed: 'Gij zult geenszins sterven, maar God weet, dat ten dage, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad' (Gn.3:5). Deze woorden misten haar uitwerking niet: 'Eva zag, dat de boom goed was om van te eten, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, dat de boom begeerlijk was om daardoor verstandig te worden en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar, en hij at' (Gn.3:6). Zij kon de verleiding, die geweldige aantrekkingskracht niet weerstaan. Eva was blijkbaar de ernstige waarschuwing van de Heer en de aangekondigde straf op overtreding vergeten (Gn.2:16-17). De grens, door het gebod Gods bepaald, werd door Eva overschreden. De gevolgen zijn desastreus: de aangekondigde straf, de dood, deed haar intrede. De oorblazer heeft zijn doel bereikt.

Leren van onze Verlosser

Jezus Christus, de grote Sálomo (Mt.12:42: 'meer dan Sálomo is

hier'), leert ons de bedoelingen en de aard, het wezen, van de satan kennen: 'Die was een mensenmoorder van den beginne en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader der leugen' (Jh.8:44). De bedoeling van de duivel wordt ons hier kernachtig voor ogen gehouden. Alles is gericht op dat éne doel: mensen vermoorden (Jh.8:44). Hij gaat daarvoor listig, bedrieglijk en sluw te werk. Zijn wezen, zijn aard is liegen. Een vaak gebruikt middel: twijfel zaaien door halve waarheden en leugens. Kortom: satan is een dief, een leugenaar, een moordenaar. De woorden van Sálomo gelden voor alle tijden en voor alle mensen en klinken door tot vandaag, tot u en mij: '...een oorblazer scheidt den voornaamsten vriend'. De oorblazer brengt scheiding, verdeeling en twist aan en wil de mens scheiden van onze voornaamste vriend: Jezus Christus met al de geestelijke zegeningen van God. Satan heeft door de eeuwen heen zijn verwoestende en vernietigende werk kunnen werken. De woorden van onze Heer en Heiland: 'Een ieder koninkrijk, dat tegen zichzelf verdeeld is, wordt verwoest; en een iedere stad, of huis, dat tegen zichzelf verdeeld is, zal niet bestaan' (Mt.12:25) zijn ook vandaag nog geldig. De Heer beproeft ons en laat satan toe te verzoeken, hetzij door schrik aanbrengende taal of door lieflijke strelende woorden:

'Zijn mond is gladder dan boter, maar zijn hart is krijg; zijn woorden zijn zachter dan olie, maar dezelve zijn blote zwaarden' (Ps.55:22). Wij zijn, in eigen kracht, niet sterker dan de leugen. Daarom staat er meteen daarna in vers 23 geschreven: 'Werp uw zorg op den HEERE, en Hij zal u onderhouden; Hij zal in eeuwigheid niet toelaten, dat de rechtvaardige wankele'. Ook de Zoon van God werd verzocht, vooral in de woestijn, maar Hij leert ons: 'Vader leidt ons niet in verzoeking'. Er zijn veel beschrijvingen van de satan. Geen van alle kan wezen en werkzaamheid van de duivel precies uitdrukken, want er staat geschreven: '...de satan zelf verandert (vervormd, neemt de vorm aan van) zich in een engel des lichts (2Kor.11:14). Hij neemt verschillende gedaanten aan op verschillende plaatsen. Als een kameleon verandert

hij van gedaante afhankelijk van de situatie. De satan heeft dus vele gezichten en vele leugens en neemt elke gedaante aan, als die maar aan zijn doel (Jh.8:44) beantwoordt. Wij moeten goed begrijpen dat de satan, de leugenaar van het begin, altijd zal proberen ons af te leiden van het grote doel, onze vereniging met onze Bruidegom, Jezus Christus. De oorblazer is en blijft altijd bezig met als gevolg verschrikkelijke verwarring, verdeeldheid en twist. Maar God waakt over ons en houdt ons staande in het allerheiligst geloof. Hij en Hij alleen weet hoe lang en diep het verdriet is. Hij weet hoe lang dit aanhoudt, hoe zwaar het is. Hij geeft kracht en troost aan hen die op Hem vertrouwen en bereidt een uitkomst op het juiste ogenblik. De Heer draagt, ondersteunt, onderhoudt en wil ons redden al de dagen van ons leven tot in het kleinste detail. 'Worden niet twee musjes om een penningsken verkocht? En niet een van deze zal op de aarde vallen zonder uw Vader. En ook uw haren des hoofds zijn alle geteld. Vreest dan niet; gij gaat vele musjes te boven' (Mt.10:29-31). Ook Lucas schrijft hierover: 'Worden niet vijf musjes verkocht voor twee penningskens? En niet een van die is voor God vergeten. Ja, ook de haren uws hoofds zijn alle geteld. Vreest dan niet; gij gaat vele musjes te boven' (Lc.12:6-7). Nooit mogen we denken dat de Vader ons zou kunnen of willen vergeten, in voorspoed of tegenspoed, het goede en het

kwade, de vreugde en het verdriet, het welgevallen en de pijn. In het diepste lijden, in de grootste moeite, mogen wij ons in de handen weten van onze barmhartige Vader. Wij kennen Hem toch die het gebed van Zijn kinderen hoort en naar Zijn heilige wil verhoort. Hij Die weet wat we van node hebben voordat we tot Hem komen: 'Uw Vader weet, wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt' (Mt.5:8) en 'Uw hemelse Vader weet, dat gij al deze dingen behoeft' (Mt.6:32).

Een onveranderlijk God

Wat er ook gebeurt in ons leven, hoe erg het ook is: de Heer zal u altijd laten ondervinden dat u niet alleen staat. In de bangste, donkerste uren: Hij is erbij. Dwars door het dal zal Hij ons leiden. Hij helpt ons niet alleen om te redden uit de nood, maar ook om ons dieper in te leiden in Zijn raadsbesluit van barmhartigheid en genade. Ons leven, als bruidskind met de Bruidegom Jezus Christus, onze (Ere) dienst aan God moet geen uiterlijk vertoon zijn, maar een diep doordacht, doorleefd en nederig navolgen van Zijn Zoon Jezus Christus. De aanklager, de mensenmoordenaar van de beginne kan niets tegen de verheerlijkte Mensenzoon Die God ons tot Verzoener maar ook tot Hoofd en Beschermers gegeven heeft. In Hem, door het geloof in en met Hem verbonden zijn wij geborgen in Zijn liefde. Hij is de goede Herder, wij horen Hem spreken: 'Ik ben de goede Herder; en Ik

ken de Mijnen, en worde van de Mijnen gekend' (Jh.10:14) en 'Mijn schapen horen Mijn stem, en Ik ken dezelve, en zij volgen Mij. En Ik geef hun het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken. Mijn Vader, die ze Mij gegeven heeft, is meerder dan allen; en niemand kan ze rukken uit de hand Mijns Vaders. Ik en de Vader zijn een' (Jh.10:27-30). God is niet veranderd: 'Alle goede gave, en alle volmaakte gift is van boven, van de Vader der lichten afkomende, bij Wie geen verandering is, of schaduw van omkering' (Jc.1:17). In dat wat Christus gegeven heeft blijven wij. Wandelen in de oude, bestaande, ordeningen en inzettingen. In de leer naar de Bijbel zoals wij die kennen. Hieraan zullen we niets af of toedoen. In de eenvoud die in Christus is, in het eenvoudige geloof dat zich aan de uitspraken van de Bijbel onderwerpt. Wij behoren met een onverdeeld hart de Heer toe en vormen, persoonlijk en als gemeenten, een in geloof reine en in Christus, eenvoudige maagd: 'Och, of gij mij een weinig verdroegt in de onwijsheid; ja ook, verdraagt mij! Want ik ben ijverig over u met een ijver Gods; want ik heb ulieden toebereid, om u als een reine maagd aan een man voor te stellen, namelijk aan Christus. Doch ik vrees, dat niet enigszins, gelijk de slang Eva door haar arglistigheid bedrogen heeft, also uw zinnen bedorven worden, om af te wijken van de eenvoudigheid, die in Christus is'

(2Kor.11:1-3). Wij volgen de eenvoudige belijdenis van de Christenen uit het eerste tijdvak (BVOT blz. 131): 'Wij geloven zalig te worden door de genade van onze Heer, Jezus Christus'. Verkondigd door dienstknechten van Jezus Christus, met eenvoudigheid, eenvoud en oprechtheid in het hart en een heilige vreze voor en tot God: 'Gij dienstknechten, zijt in alles gehoorzaam uw heren naar het vlees, niet met ogendiensten

als mensenbehagers, maar met eenvoudigheid des harten, vrezende God' (Kol.3:22). Juda, broeders en zusters, wij dienen ons alleen en trouw aan onze hemelse Bruidegom te houden en in reinheid, eenvoudigheid en nederigheid Hem op aarde na te wandelen, zoals Hij op aarde in nederigheid gewandeld heeft, om ook als Hij, met Hem in heerlijkheid te worden opgenomen. Maran-atha. •

Nieuws over Benjamin

De situatie in Benjamin blijft zeer moeilijk. De omstandigheden zijn niet te vergelijken met de standaarden in Europa. De zeer besmettelijke ziekte ebola lijkt weliswaar onder controle, corona is zeker nog niet voorbij. Het aantal besmettingen is gelukkig veel kleiner dan in bijv. Nederland, maar de medische voorzieningen zijn van een ander niveau. Denk aan beschikbare vaccinaties, apparatuur voor in het ziekenhuis etc. Vanuit Juda mogen wij ondersteunen als het gaat om de kosten van de ziekenhuisopname, de noodzakelijke medicijnen en ook voor de aankoop van brood en wijn t.b.v. het Heilig Avondmaal. Ook wordt getracht de weduwen, de wezen, de zwakken, de kwetsbaren en de allerarmsten in de gemeente

Sala en Kinshasa te Congo te ondersteunen. Scholing maakt eveneens deel uit van de ondersteuning. Wij danken u heel hartelijk voor uw bijdragen tot nu toe. Indien u dat wenst kunt u overigens periodiek en automatisch een betaling doen om te helpen. Als u deze uitgave per post heeft ontvangen is deze machtiging bijgevoegd. Als het blad in de gemeente is uitgereikt kunt u naar de machtingskaart vragen bij de plaatselijke bediening. Als u een bijdrage wilt doen gebruikt u dan s.v.p. rekeningnummer NL51ABNA0882856200 t.n.v. Diaconaat Benjamin. Bij voorbaat onze hartelijke dank voor uw medewerking namens onze broeders en zusters in Benjamin. Wij vragen wij u hen op te dragen in uw dagelijkse gebeden. •

Heel de schepping zucht, ook wij

(Romeinen 8:18-30)

H. van Dusschoten

In natuurlijke en geestelijke zin zien we in de wereld en kerk van deze tijd vele gebeurtenissen die Gods schepping zwaar beschadigen. De gelovige en ongelovige, de zwakke, de sterke, heel de schepping zucht. De mens is als rentmeester verantwoordelijk voor het beheer (verzorgen en onderhouden) van hetgeen men ontvangen heeft. Echter: zie hoe de ganse schepping er uit ziet, waarvan wij de vreselijke beelden en wantoestanden aanschouwen in wereld en kerk. Wij zuchten omdat het ons niet lukt, ondanks onze heiligmaking door de Heilige Geest (1Pt.1:2), Hem na te volgen en Zijn beeldschap te dragen. Kunnen wij invulling geven aan datgene waar apostel Paulus ons in onderwijst: zijn opwekking tot liefde? (Rm.12:9-21). Ook de vele waarschuwingen door Gods Woord en Geest lijken hun doel te missen. Mede door ons ligt er over de schepping de verschrikking van de dood, de beelden tonen het ons. De ganse schepping is immers aan de mens onderworpen. De zonde trekt heel de schepping mee en als het ware door. Daarom verlangen wij naar herstel en heerlijkheid. Daarom roepen de Geest en de bruid: Kom! (Opb.22:17).

Op grond van Zijn volbrachte werk fundeert de Heer een nieuwe hemel en een nieuwe aarde (Opb.21:5). Alles is gericht op Zijn wederkomst. Zoals een barende vrouw in haar zuchten en moeite. Haar gevoelens gericht zijn op één punt, het nieuwe leven. Zo zijn ook wij gericht op dat nieuwe leven onder de heerschappij van Jezus Christus, Gods toekomst. Onder het eeuwigdurend bestuur van Degene Die sprak: 'Zie, Ik maak alle dingen nieuw' (Opb.21:5). In een periode van moeite, coronagolven over kerk en wereld, overstromingen, bosbranden, hitte, maatschappelijke, ecologische veranderingen etc. konden de gemeentelijke activiteiten niet doorgaan en konden wij ook ons geestelijk voedsel slechts mondjesmaat tot ons nemen. Wel mochten wij blijven bidden en roepen: 'Heere help ons en kom ons tegemoet'. Wat een zegen dat de Erediensten in kleine groepjes in deze moeilijke tijd toch konden doorgaan en zoveel mogelijk geestelijk gevoed te worden door de dienst aan God.

Toelating en gebed

Het nieuwe jaar 2021 deed zijn intrede en nieuwe toelatingsen

des Heeren zijn over Juda gekomen. Het werk belemmerd, de lofprijzing gesmoord. Hoe kunnen we de mogelijke nieuwe golven van ziekte door- en voorkomen werd er gevraagd in de media. Dit geldt ook voor ons. Nu de pandemie lijkt af te nemen en de regels in Nederland worden versoepeld, mag er weer gelachen en gehuild worden, zelfs zingen wordt weer toegestaan. Waar mogelijk met een lager volume, maar toch. Wie had gedacht, dat ons bijna 1,5 jaar lang gezamenlijk de mond gesnoerd zou worden in de kerk. De ogen der verdere zijn op de muur gericht en Zijn volk. De vraag is: brengen deze golven van onderdrukking, fysiek of geestelijk, ons bij de Heer? De Bijbel staat vol van biddende en roepende mensen. In een leven vol druk en benauwdheid de harten neergebogen en verslagen; kunnen wij ons oprichten tot God? De Heer spreekt dikwijls tot degenen die vermoeid en belast zijn: 'Ik wil u rust geven'. Laten we dat ter harte nemen, zodat de dankbaarheid en de vreugde, de lofprijzing tot God weer zou terugkeren. God, Christus, ziet ons, roept ons, waar we ook zijn. Hij is gekomen om te zoeken en zalig te maken en heel de wereld mag dit weten. Daarom kan en mag ons onze opdracht niet stilliggen of gebonden worden. Het hart naar boven. Op God gericht! Gods wegen zijn hoger dan onze menselijke wegen of denken. Gods gedachten zijn niet onze gedachten. In Jesaja 55 (vs.6) staat

geschreven: 'Roep Hem aan terwijl Hij nabij is'. Wij denken wellicht aan eigen schuld, hebben geen hoop, geen toekomst en vragen ons af wat er gebeurt. Als we hoofdstuk 53 van Jesaja hierbij lezen, krijgen we meer zicht op het grote werk van de Heer. Of zoals in Jesaja 55 vers 12 is geschreven: 'Want in blijdschap zult gij uittrekken, en met vrede voortgeleid worden'. De Heer is bezig ons thuis te brengen.

Op weg naar het doel

De verzegelde bruid van Jezus Christus straalt dit dikwijls niet uit omdat het steeds meer nacht wordt in kerk en wereld. Maar de Bruidegom klopt aan de deur van ons hart. Reiniging, heiliging en toewijding aan Jezus Christus is meer nodig dan ooit. 'Ontwaakt gij die slaapt en staat op uit de doden en Christus zal over u lichten' (Ef.5:14). Wij moeten er voor waken niet moe of mat worden, of erger nog: in een slaperige situatie terecht te komen. Anders dreigt er in ons geloofsleven een sleur te komen met alle mogelijke gevolgen van dien. Maar Gods Woord en de Heilige Geest zijn in kracht bezig om de vermoeiden op te wekken, om door de bediening het apostolisch

getuigenis in deze woelige (eind-)tijd ter hand te nemen. Ja, heel de schepping zucht, ook wij, zegt apostel Paulus. Ook Gods kinderen (Rm.8:23), wij zelf als eerstelingen des Geestes, ook wij zuchten in ons zelve, verwach- tende de aanneming tot kinde- ren, namelijk de verlossing van ons lichaam. Reikhalzend uitzien naar de komst van het nieuwe leven, de herschepping van de hemel en aarde. Die heerlijke toekomst die komt, hetgeen God door Zijn Woord en de mond der profeten heeft beloofd zal be- waarheid worden. Wie zal ons scheiden van de liefde van Chris- tus (Rm.8:35)? Heel de schep- ping is door Zijn kruisverdienste gericht op Zijn wederkomst en de wederoprichting aller dingen (Hnd.3:21). Gedoopt en verzegeld door de man met de schrijvers inktkoker; de apostelen die uit- trokken om het teken van Gods eigendom aan de voorhoof- den der gezalfden te tekenen (Ez.9:3-4, Opb.7:3-4). Opdat aan het zuchten der schepping de smart van deze aarde een einde komt. 'Want ziet, Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde; en de vorige dingen zullen niet meer gedacht worden, en zullen in het hart niet opkomen. Maar weest gij vrolijk, en verheugt u tot in eeuwigheid in hetgeen Ik schep; want ziet, Ik schep Jeru- zalem een verheuging, en haar volk een vrolijkheid' (Js.65:17-18). Goud en zilver worden gereinigd om weer puur, zuiver, te worden. Zo worden wij beproefd. De op- dracht is de Heer te volgen, niet

op de weg van chaos, verdeeld- heid of verwarring maar op de Weg, de Waarheid en het Leven welke in Hem is geopenbaard (Jh.14:6). De storm op het meer (Mc.4:35-41) stak plotseling op. Zo ook bij ons. Wij geven ons over aan Jezus Die aan boord is. Wij gaan onze weg onder Zijn leiding. Dit in plaats van zelf de leiding te nemen. Zelf de boot besturen zonder verstand van de zeeën te hebben? Want zo zitten wij toch in elkaar. Laten wij de Heere toe- roepen: help ons toch, Meester wij vergaan. Zonder Hem lopen wij vast in eigen gedachten en een tekort aan kracht en stuur- manskunst, verwijten over en weer, ergernissen en kritiek. Maar geprezen zij de Heer, Die alles in Zijn hand heeft en Zijn werk werkt. Zijn plannen falen niet, ook niet als er sprake is van stormen en zwaar weer. We behoeven niet bevreesd te zijn ook al zijn we wellicht kleingelovigen. Christus vraagt vertrouwen en geloof van ons, wachtende op de tijd dat Hij zal spreken: 'wind en storm wees stil'. Want Hij blijft ons lei- den, ook als de nood hoog is en onze gedachten mogelijk anders zijn. Wees stil, ondanks de tijden die komen: Christus is aan boord en Hij gebiedt. 'Vrees niet, Ik ben met u al de dagen van u leven' (Mt.28:20) zo spreekt de Heer. Zo zijn wij een scheepje onder Jezus hoede, met de kruisvlag hoog in top. Vrees niet, de Geest en de bruid roepen: Kom! En Christus spreekt: Ja, Ik kom haastiglijk. Dat die grote dag spoedig aan mag breken. •

Een teken uit de hemel

G.D. van de Kraats

'En de Farizeeën gingen uit, en begonnen met Hem te twisten, begerende van Hem een teken van den hemel, Hem verzoe- kende' (Mc.8:11). Een teken is iets dat wij met onze zintuigen kunnen waarnemen. Ook in de Bijbel lezen wij dat de Here God vele tekenen heeft gegeven en heeft ingesteld. Zo lezen we in Genesis 1 dat er lichten in het uitpansel zijn gesteld. Dit licht maakte scheiding tussen dag en nacht en zijn verordend als teken van dagen en jaren. Zo zijn de zon, maan en sterren hemellichamen die het verschil maken tussen dag en nacht en tekenen van Gods almacht. In de eerste regel van de Bijbel lezen wij 'In den beginne schiep God den hemel en de aarde'. Wij lezen ook dat God de mens schiep naar Zijn beeld (Gn.1:26-27) en het was zeer goed. En dan zien we in het vervolg (Gn.6) dat het geslacht, waar- onder ook Noach leefde, zo diep was gezonken dat God besloot het ganse mensdom door een zondvloed van de aarde weg te doen. Wij weten uit Gods Woord dat Noach met de zijnen bespaard is gebleven van dit oordeel. Hij kreeg de opdracht om een ark te bouwen. Door zijn

geloof werd hij behouden. Deze ark was een teken van het oor- deel Gods over de toen leven- de schepping. God richtte een verbond met Noach op, met de belofte de bewoners der aarde hierna niet meer te verdelgen door het water. Als teken stelde de Here God hierbij de regen- boog. Tot op de dag van van- daag mogen en kunnen wij dit waarnemen en het brengt ons telkens Gods beloften en Zijn trouw in herinnering. God sloot ook een verbond met Abraham en stelde als teken de besnijde- nis in. Hierbij sprak God: 'Gij zult het vlees uwer voorhuid besnij- den; en dat zal tot een teken zijn van het verbond tussen Mij en tussen u' (Gn.17:11). De besnijde- nis was het zichtbare teken van het verbond, waardoor men tot het volk des Heren behoorde. Voordat het volk het beloofde land Kanaän zou ingaan, moest de besnijdenis plaatshebben. In de veertig jaar die zij in de woestijn hadden doorgebracht, was dit teken bij de nieuwgebo- renen niet aangebracht (Jz.5:5). De besnijdenis als verbonds- teken ziet op de Heilige Doop met water onder het nieuwe verbond. Zo was de besnijdenis een uiterlijk waarneembaar

teken. De Heilige Doop met water is als sacrament een uiterlijk, zichtbaar teken van een innerlijke, geestelijke genade. Deze is door Christus geschenken en ingesteld als een middel, waardoor wij de genade ontvangen en als onderpand om ons dezelve te verzekeren. Door de Heilige Doop wordt de erfschuld, die ons van Adam aankleeft, afgewassen en worden wij in het genaderijk van God overgebracht (Gl.3:26-27).

Verzoeking en twist

De Farizeeën begeerden van de Heer een teken uit de hemel (Mc.8:11). De Heer sprak vervolgens (vs.12): 'Wat begeert dit geslacht een teken? Voorwaar, Ik zeg u: Zo aan dit geslacht een teken gegeven zal worden!'. Hiervoor was een schare van vierduizend zielen bij de Heer aanwezig, en de Heer had deze te eten gegeven van zeven broden en een weinig vis. Hiervan hadden zij allen gegeten en nog waren er zeven gevulde manden overgebleven. Dit grote wonder was reeds bekend bij de Farizeeën en zij begonnen te twisten met de Heer om Hem te verzoeken. Zij wilden naast dit grote wonder van de vermenigvuldiging van brood en vis een teken uit de hemel hebben, om te geloven dat Hij de Zoon van God was. In het Evangelie van Johannes (hoofdstuk 5) lezen wij over de genezing van een verlamde. Nadat deze te Bethesda genezen was, hetgeen op de sabbat geschiedde,

probeerden de Joden Hem te doden. Hij had immers de voorschriften van de sabbat gebroken en Zichzelf de Zoon van God genoemd. Toch waren de tekenen van de Heer en Zijn uitspraken niet voldoende om hen te overtuigen. Als de mens twist met God, is de oorzaak vaak dat men zich niet kan verenigen met de weg die God de mens voorhoudt. In de lofzang van Hanna (1Sm.2:10) wordt gezegd: 'Die met de Heer twisten, zullen verpletterd worden; Hij zal in de hemel over hen donderen; de Heer zal de eindigen der aarde richten, en zal Zijn Koning sterkte geven, en den hoorn Zijns Gezalfden verhogen'. Dus degene die tegen de Heer strijden, zullen worden gebroken. Vanuit de hemel zal Hij het doen weerklinken en de oordelen zullen over de hele aarde komen. De zonde komt uit de vorst der duisternis. De straf die daarop volgt heeft de Here God in Zijn handen. Zo is het ook gegaan in het paradijs, de plaats waar de satan de mens heeft verleid met als gevolg de door God aangekondigde dood. Zo kunnen er ook twistzaken zijn bij de mens onderling. Apostel Paulus noemt dit in de brief aan de Galaten (hst.5) 'De werken des vlezes'. Over dergelijke twistzaken lezen wij: 'Wanneer er tussen lieden twist zal zijn, en zij tot het gerecht zullen treden, dat zij hen richten, zo zullen zij den rechtvaardige rechtvaardig spreken, en de onrechtvaardige verdoemen' (Dt.25:1).

Hier zien we dat wanneer men niet tot overeenstemming komt, er door derden een uitspraak moet worden gedaan. Wij lezen in Gods woord dat de Farizeeën ook gingen twisten, en wel met de Heer. Waarschijnlijk omdat Hij Zichzelf de Zoon van God noemde en God als Zijn Vader. De Heer zegt (Jh.10:30): 'Ik en de Vader zijn één'. Hierna namen de Joden wederom stenen om Hem te stenigen. 'Jezus dan sprak: Ik heb u vele werken getoond van Mijn Vader; om welk werk van die stenigt gij Mij? De Joden antwoordden zeggende: Wij stenigen U niet over enig goed werk, maar over godslastering, en omdat Gij Mens zijnde Uzelven God maakt' (Jh.10:32-33). De Farizeeën twistten met

de Heer om Hem te verzoeken. Zij wilden namelijk naast de wonderen en tekenen die de Heer op aarde gedaan had, een teken uit de hemel om te zien of Zijn macht daarin tekort zou schieten. Dit was al eerder gebeurd toen Jezus door de duivel werd verzocht (Mt.4:5-7): 'Toen nam Hem de duivel mede naar de heilige stad, en stelde Hem op de tinne des tempels; en zeide tot Hem: indien Gij Gods Zoon zijt, werp Uzelven nederwaarts; want er is geschreven, dat Hij Zijn engelen van U bevelen zal. En dat zij U op de handen zullen nemen, opdat Gij niet te eniger tijd Uw voet aan een steen aanstoot. Jezus zeide tot Hem: Er is wederom geschreven: Gij zult den Here,

uw God, niet verzoeken'. Ook wij zullen onszelf niet roekeloos in gevaar brengen, opdat de Here God Zijn macht en bescherming zal moeten tonen. De Heer heeft ons leren bidden: 'Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze'. Apostel Jacobus schrijft: 'Niemand, als hij verzocht wordt, zegge: ik word van God verzocht; want God kan niet verzocht worden met het kwade, en Hij Zelf verzoekt niemand. Maar een iegelijk wordt verzocht, als hij van zijn eigen begeerlijkheid afgetrokken en verlost wordt' (Jc.1: 13-14). Dus de zonde die gedaan wordt ligt vaak bij ons zelf, de mens kan zichzelf in verzoeking begeven. Daarom heeft de Heer het waken en bidden aan Zijn discipelen aanbevolen, want de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak.

Vervulling

Als antwoord op de verzoeking door de Farizeeën zegt de Heer (Mt.16) dat hun geen teken gegeven zal worden dan het teken van Jona, de profeet. Dit was niet het teken dat zij verlangden. De Heer was het teken uit de hemel gekomen op aarde en door de Vader gezonden. Dit teken was o.a. voorzegt door de profeet Jesaja. De Here God had aan koning Achaz laten weten dat sommige koningen hun doel niet zouden bereiken, niet omdat Achaz vroom was, nee integendeel: 'Want hij wandelde in de weg der koningen

van Israël; hij deed ook zijn zoon door het vuur gaan, naar de gruwelen der heidenen, die de Heer voor de kinderen Israëls verdreven had. Zo mocht Achaz een teken eisen (Js.7:11) 'Eis u een teken van de Here, uw God; eis beneden in de diepte, of eis boven uit de hoogte'. Maar Achaz sprak: 'Ik zal het niet eisen, en ik zal den Here niet verzoeken' (Js.7:12). En toen sprak Jesaja: 'Hoort gijlieden nu, gij, huis van David; is het ulieden te weinig, dat gij de mensen moede maakt, dat gij ook mijn God moede maakt? Daarom zal de Heer Zelf ulieden een teken geven; ziet, een maagd zal zwanger worden, en zij zal een Zoon baren, en Zijn naam Immanuël heten' (Js.7:13-14). Dit teken is in vervulling gegaan. Ook nu in onze tijd is andermaal het teken van de komende Christus gegeven, als wij maar wegen bewandelen die de Heer aanbeveelt. Dan mogen wij door de Heilige Verzegeling behoren tot de eerstelingen die opgenomen zullen worden om de bruiloft van het Lam bij te wonen en zullen wij bij Hem zijn als Hij zichtbaar voor de wereld wederkomt. Want zo spreekt de Heer in Mattheüs 24 (vs. 30): 'En alsdan zal in de hemel verschijnen het teken van de Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen de Zoon des mensen zien, komende op de wolk des hemels, met grote kracht en heerlijkheid'. •

Nieuws uit Georgië

Kort geleden ontvingen wij nadere informatie uit Georgië. Onze broeders en zusters brengen de hartelijke groeten over. Sinds het voorjaar van 2020 wordt ook dit land geconfronteerd met het coronavirus. Nu echter grijpt dit virus sterker dan voorheen om zich heen. Het aantal doden per dag is vergelijkbaar met een veel groter land als Duitsland. Ook in het noorden van Turkije, waar enkele leden uit de gemeente soms werk vinden, is de situatie moeilijk. Er is een groot tekort aan bedden en beademingsapparatuur. Omdat de mogelijkheden om te werken afnemen, staan ook de persoonlijke inkomsten onder druk. Hierdoor wordt het lastiger te voorzien in de eerste levensbehoeften. Er is daarom een bedrag vanuit Juda overgemaakt voor de eerst noodzakelijke hulp. Hiertoe waren nog mogelijkheden door schenkingen, waarvoor dank namens de broeders en zusters in Georgië. Niet alleen kan er nu in bescheiden mate worden voorzien in eerste levensbehoeften, maar ook in mondmaskers, handgel en andere sanitaire hulpmiddelen die schaars en/of duur zijn.

Dit uiteraard om verdere verspreiding van het virus tegen te gaan. Volgens de laatste berichten wordt het leger ingezet om tijdelijke voorzieningen aan te leggen. Laten wij ook onze broeders en zusters in Georgië bij voortdurend opdragen in onze gebeden. •

De redactie

Leren van Petrus

R.C. Boekhout

Iedereen kent wel verhalen van-uit het persoonlijke verleden waardoor het geloof versterkt wordt. Deze geschiedenissen worden vaak ook met anderen gedeeld. Heel dicht bij ons is echter nog steeds de door God gegeven Schrift waar wij van kunnen leren hoe wel of hoe juist niet te handelen. Die wijze van handelen is dan niet beperkt tot het heden, maar strekt zich ook uit naar de toekomst. Hierbij is van belang hoe wij zullen handelen in een wereld die zo sterk in beweging is. Als uitgangspunt nemen we hier de situatie dat de Heer na de instelling van het Heilig Avondmaal vertrekt naar de Olijfberg. Hier spreekt de Heer: 'Gij zult allen aan Mij geërgerd worden in deze nacht' (Mt.26:31a). Petrus had hier geheel eigen gedachten bij en sprak grote woorden: 'Al werden zij ook allen aan U geërgerd, ik zal nimmermeer geërgerd worden... Al moest ik ook met U sterven, zo zal ik U geenszins verloochenen!' (Mt.26:33b en 35). Vers 35 wordt afgerond met de opmerking: 'Evenzo zeiden ook al de discipelen'. Oftewel, alle volgelingen van de Heer zouden handelen op de wijze zoals Petrus aangaf.

De Heer geeft echter als antwoord dat Petrus Hem in korte tijd (voordat de haan twee keer gekraaid zou hebben) zou verloochenen (Mc.14:30). Hij zou dus ontkennen Hem te kennen, Hem daarmee laten vallen. Het eerste moment van ontkenning zien we als de Heer gevangen is genomen en weggevoerd wordt naar het huis van de hogepriester. Petrus 'volgde van verre' (Lc.22:54b). Hij volgde dus op afstand, alsof hij er niet bij wilde horen. Later als men rond het vuur zit geeft een aanwezige vrouw aan dat Petrus bij de Heer hoorde. Petrus geeft aan Hem niet te kennen en dus ook niet bij Hem te horen. Kort daarna geeft een andere aanwezige aan, dat Petrus wel degelijk bij de groep volgelingen van de Heer hoorde. Opnieuw een krachtige ontkenning van Petrus. Na een langere tijd (geschreven wordt over een uur, hetgeen erop kan wijzen dat hij tijd heeft gehad om na te denken over het eigen handelen), stelt een andere aanwezige: 'In der waarheid, ook deze [Petrus] was met Hem; want hij is ook een Galileeër' (Mt.26:69). Opnieuw ontkent Petrus krachtig dat hij Hem kent. Zo krachtig

dat, volgens Matthéüs, hij 'begon te zweren en zichzelf vervloekte' (Mt.26:74). De Heer keek naar Petrus die zich opeens bewust werd van hetgeen hij beloofd had, en dat datgene wat hij gedaan had precies het tegenovergestelde was. Het eerder genoemde geërgerd worden of aanstoot nemen is een zeer zwaarwegend aspect, want de Heer had al eerder een mooie belofte uitgesproken: 'En zalig is hij, die aan Mij niet zal geërgerd worden' (Mt.11:6).

Wat is onze belofte?

Uit het feit dat Zijn volgelingen Hem allen verlieten mogen we leren dat de Heer de strijd die gestreden moest worden volstrekt alleen heeft gestreden. De lof, dank, eer en aanbidding hiervoor is niet in woorden uit te drukken. Maar ook leren we hieruit dat het voor Petrus (en de andere volgelingen van de Heer) een te grote opdracht bleek om in moeilijke en dreigende, wereldse, omstandigheden overleefd te blijven en van Hem te getuigen. Juist terwijl Petrus dit wel van zichzelf verwachtte. Is het niet zo dat we in de eindtijd, dus vlak voor de wederkomst van de Heer, ook zeer zware en dreigende omstandigheden kunnen verwachten? Als we in de Bijbel over de eindtijd lezen treffen we voorzeggingen aan omtrent grote zaken zoals oorlogen, hongersnoden, natuurrampen, een geweldig aantal valse leringen die van Christus afleiden en vervolging van

christenen in grote delen van de wereld. Het aantal christenen dat wereldwijd vervolgd wordt om hun religie, is in een jaar tijd fors toegenomen. Wereldwijd werden tussen 1 oktober 2019 en 30 september 2020 340 miljoen mensen vervolgd omdat ze christen zijn (Bron: Open Doors). Europa is op dit vlak nog gespaard gebleven. In het 'klein', dus in onze eigen directe omgeving, zien we over de gehele linie een toename van drugsgebruik, gewapende overvallen, geweld en een bedenkelijke spiraal op het gebied van morele en ethische zaken waarbij zaken al snel worden weggere-deneerd. Of acceptabel geacht worden in deze moderne tijd. Ook zijn er vele protesten tegen het feit dat de christenheid in de periode van corona, weliswaar in aangepaste vorm, 's zondags mag optrekken naar Zijn woning. Al enkele jaren willen diverse politieke partijen het geloof 'achter de voordeur' parkeren. Oftewel: in de openbare maatschappij mag niets de mens meer herinneren aan geloof. En als er dan al een geloof is, dan bij voorkeur een geloof in de staat en de maakbare samenleving. Is het niet zo dat door het feit dat we in een samenleving leven die steeds verder van God af komt te staan en eisen stelt die niet aansluiten bij hetgeen de Bijbel leert, wij steeds verder onder druk komen te staan? En zal dit in de nabije toekomst geen grotere vormen aan gaan nemen? We zien in

de ontwikkeling van de tekenen van deze tijd de voorzeggingen vanuit de Bijbel in vervulling gaan. Dat betekent ook dat het nog belangrijker wordt ons te wapenen tegen datgeen wat komen gaat zodat wij staande mogen blijven. Maar ook om gezamenlijk in eenheid en liefde op te trekken en elkaar te steunen. Juist de liefde is hierin van groot belang want de waarschuwing is al uitgegaan dat de wetsverachting (ongerechtigheid) zal toenemen, waardoor (als gevolg waarvan) de liefde verkilt. De liefde die hier bedoeld wordt is de liefde tot elkaar, maar ook tot het Evangelie als centrale boodschap en de Heer Jezus als Brenger hiervan. Deze zien we dus afnemen, kouder worden tot deze niet meer aanwezig is en het egoïsme hoogtij viert. Natuurlijk mogen we ons vragen hoe we staande

blijven in de tijd die voor ons ligt. Mogelijk krijgen ook wij te maken met de vraag of we 'bij Hem' horen. Laten we vooral niet te snel van onszelf te zeggen dat we staande zullen blijven, uitgaande van hetgeen we van Petrus leren uit het bovenstaande. Laten we enkele zaken die de Schrift ons leert in ons denken en handelen meedragen.

Geloven als een kind

Wij zullen alleen staande blijven als we op Hem bouwen en vertrouwen (Jh.14:1;15:7); ons in Zijn hand stellen, keuzes maken en in volledige overgave van Hem getuigen (Jz.24:22). Zijn kracht zal daarbij leidend zijn, want wij hebben slechts kleine kracht (Opb.3:8). Die kracht, hoe zwak ook in zichzelf (2Kor.12:10) steunt wel op het Woord van God dat dus in ons hoort te leven. Ook de woorden die wij zullen spreken

mogen wij van Hem ontvangen (Lc.12:11-12). Dat licht en wijsheid dan moge nederdalen en men zich zal verbazen. Hopende en biddende dat die woorden zo krachtig zullen zijn en dezelfde uitwerking zullen hebben als dat bij Petrus gebeurde (Hnd.2:37). Van onszelf kunnen en vermogen wij niets, maar laten wij in nederigheid en bescheidenheid (Spr.22:4) Hem om hulp vragen en Hij zal geven wat goed, nodig en nuttig is. Als wij bij hem blijven zal de verleiding geen kans krijgen (Mc.13:22-23). Ondanks

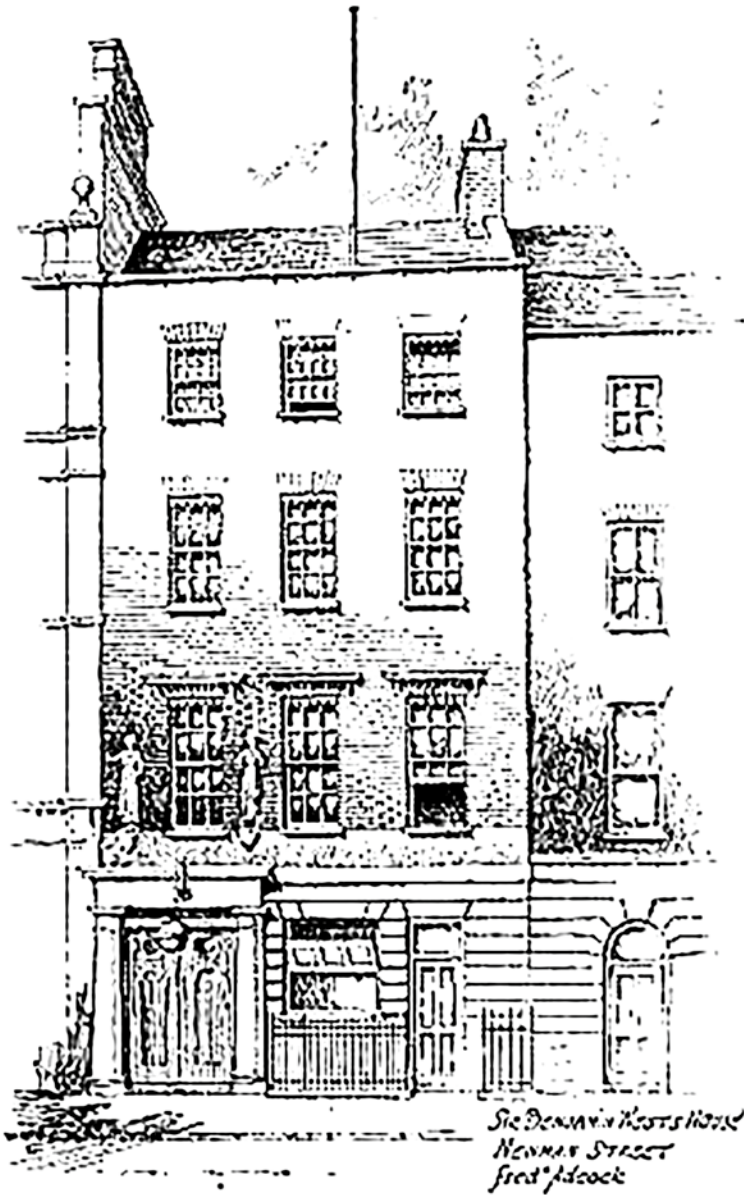
de (op)komende haat, bespotting, vervolging en anderszins weten we dat het nog slechts korte tijd zal duren. Dan zal Hij de Zijnen tot Zich nemen (1Ts.4:13-17) en niet veel later Zijn regering vestigen waarmee waarheid, gerechtigheid en vrede gebracht worden. Na de bruiloft van het Lam zal een nieuwe hemel en een nieuwe aarde de mensheid ten deel vallen (Opb.21:1-8). Dat Hij, Die voor ons zal strijden, ons allen zal bewaren tot die grote geweldige dag. Maran-atha. •

Toelichting bij de afbeelding op de achterzijde:

In de vorige uitgave is aangegeven dat de zgn. kerkvoogden (die verantwoordelijk waren voor de natuurlijke zaken) de uitingen van de Heilige Geest niet begrepen. Hierbij beriepen zij zich niet op de Bijbel, maar op hun kerkelijke voorschriften. Uiteindelijk leidde dit ertoe dat de geestelijken de kerk aan Regent Square moesten verlaten. Opmerkelijk is dat dominee E. Irving werd verdreven omdat hij de Heilige Geest niet wilde blussen. Na hem kwam er een andere prediker, de heer J. Cumming, die naam maakte met zijn preken over het vergaan der wereld, met nauwkeurige bepaling van dag, uur en omschrijving van de gebeurtenissen die dan zouden plaatshebben. Hiermede werden de uitingen van de Heilige Geest vervangen door allerlei vreemde menselijke redeneringen. Het is toch eigenaardig dat de kerkbesturen, die trouwe predikers verjoegen, bijna nooit de moed gehad hebben te ontkennen, dat het mogelijk was dat de Heilige Geest in het laatste tijdvak weer door profetie tot Gods volk zou kunnen spreken.

De zoektocht naar een nieuwe locatie leidde al snel naar een pand in Newmanstreet, dat met weinig aanpassingen goed kon worden ingericht. Op de tekening lijkt het een klein pand, maar in de volgende uitgave zullen we nader ingaan op het interieur en zien dat het toch een pand was met ruimte voor vele gelovigen. Voor men van het nieuwe gebouw gebruik kon maken predikte dominee Irving in de open lucht, vooral op het grote plein in de wijk Islington. De eerste zondag dat er in deze gemeente een Eredienst werd opgedragen was 6 Mei 1832, waarbij ook het Heilig Avondmaal gevierd werd. In deze gemeente werd dominee Irving geroepen in het ambt waarbij hij door apostel J.B. Cardale werd ingezegend. Hij heeft tot zijn overlijden, op 7 december 1834, in deze gemeente gediend.

Newmanstreet

Hersteld Apostolische Zendingkerk

Correspondentieadres:

J.L.M. Straetemans, Wilhelminastraat 21, 2011 VJ Haarlem